

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 27.

Vydána dne 4. dubna 1923.

Obsah: 60. Zákon o telegrafech.

60.

Zákon ze dne 23. března 1923 o telegrafech.

Národní shromáždění republiky československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

(1) Zřizovati, udržovati a provozovati telegrafy na území československé republiky jest výhradním právem státu.

(2) Výjimky stanoví tento zákon (§ 3, odst. 3.).

§ 2.

(1) Telegrafem ve smyslu tohoto zákona se míní elektrický telegraf nebo telefon, a to drátový i bezdrátový (radiotelegraf), jakož i elektrická návěštní zařízení.

(2) Slovem radiotelegraf se míní v tomto zákoně i radiotelefon.

§ 3.

(1) Výkon práva, vyznačeného v §u 1 tohoto zákona, může stát propůjčiti koncesí. Podmínky určí vládní nařízení.

(2) Koncese potřebují též radiotelegrafy na lodích, jež nejsou majetkem československého státu a plují pod československou vlajkou nebo ve vodách území československé republiky, jakož i radiotelegrafy na veškerých vzducholodích československé státní příslušnosti, jež nejsou majetkem československého státu, a na vzducholodích kterékoliv cizí státní příslušnosti uvnitř československých hranic. Výjimky z tohoto ustanovení platí pouze tam, kde jinak stanoví mezinárodní smlouvy, zavazující československou republiku.

(3) Koncese nepotřebují drátové telegrafy uvnitř budov nebo na souvislých pozemcích

téhož vlastníka, pokud jejich souvislost není ani přerušena cizím pozemkem, vodou veřejnou nebo cizí vodou soukromou, ani zatížena služebností vozové cesty.

(4) Telegrafy, zřízené podle odstavce 1. až 3., jsou soukromé. Všechny ostatní telegrafy jsou státní.

(5) Soukromé telegrafy, uvedené v odst. 3., nesmějí bez státního dovolení býti připojeny na státní nebo cizí soukromé telegrafy, ani překračovati říšské hranice a mohou býti podrobeny státnímu dozoru. Podrobnosti určí ministerstvo pošt a telegrafů.

§ 4.

Státní telegrafy se zřizují na účet státu a zůstávají jeho majetkem, byť i zájemníci přispěli na jejich zřízení.

§ 5.

(1) Radiotelegrafní zařízení lze vyráběti, prodávati, přechovávat a z ciziny dovážeti toliko se svolením a pod dozorem státu.

(2) Udělení povolení k výrobě, prodeji, přechovávání a dovozu z ciziny radiotelegrafních zařízení jest vyhrazeno ministerstvu průmyslu, obchodu a živností, při čemž spolupůsobí ministerstvo pošt a telegrafů. Podmínky a náležitosti tohoto povolení určuje zvláštní zákon.

§ 6.

(1) Věci telegrafní spravuje ministerstvo pošt a telegrafů (poštovní a telegrafní správa), vyjímajíc to, co stanoveno v §§ 7 až 9 tohoto zákona.

(2) Jemu přísluší zejména:

a) vykonávati právo podle § 1 a udělení koncese podle § 3 tohoto zákona; koncese pro radiotelegrafy na vzducholodích se uděluje k návrhu ministerstva veřejných prací;

b) dozíráti na výrobu, prodej a přechovávání radiotelegrafních zařízení podle § 5, odstavec 1., tohoto zákona;

c) spolupůsobiti, uděluje-li se povolení k výrobě, prodeji, přechovávání a dovozu z ciziny radiotelegrafních zařízení (§ 5, odst. 2.);

d) vykonávati dozor na telegrafy;

e) vydávati předpisy o používání telegrafů;

f) stanoviti podmínky, za nichž se zřizují státní telegrafy;

g) stanoviti poplatky za používání telegrafů;

h) upravovati vnitřní službu a provoz telegrafů;

i) zastupovati československou poštovní a telegrafní správu na mezinárodních telegrafních (radiotelegrafních) kongresech a konferencích a jejím jménem sjednávati s cizími telegrafními (radiotelegrafními) správami zvláštní dohody.

§ 7.

(1) Zvláštními úmluvami mezi správou poštovní a telegrafní a státní správou železniční se upravuje, jak zřizovati a udržovati telegrafní vedení k potřebě státních drah a jak vykonávati telegrafní službu za poštovní a telegrafní správu ve stanicích těchto drah.

(2) Úprava telegrafních věcí u drah soukromých s veřejnou dopravou se děje v železničních koncesních podmínkách podle obdoby zásad, smluvených pro dráhy státní (odst. 1.), u ostatních soukromých drah v koncesi podle § 3 tohoto zákona.

(3) Úmluvy o dopravě železničních telegramů a železničních fonogramů mezi správami drah s veřejnou dopravou sjednává, případně schvaluje ministerstvo železnic.

(4) Státní správě železniční náleží zřizovati, udržovati a technicky zabezpečovati železniční telegrafy kromě telegrafních vedení (odst. 1.), vykonávati dozor na ně a upravovati vnitřní železniční službu telegrafní.

§ 8.

Vojenská správa může v míru zřizovati, udržovati a provozovati jen telegrafy, potřebné pro výcvik vojska, a to podle dohody s poštovní a telegrafní správou.

§ 9.

(1) Telegrafy pro vodní službu zřizuje a udržuje poštovní a telegrafní správa na účet ministerstva veřejných prací.

(2) Ministerstvo veřejných prací zřizuje, případně povoluje elektrická světelná návěštní zařízení pro vodní službu a vzduchoplavbu.

(3) Ministerstvo pošt a telegrafů sjedná zvláštní dohodu s ministerstvem veřejných prací o tom, jak zřizovati, udržovati a provozovati telegrafy pro vodní službu a vzduchoplavbu.

§ 10.

(1) Státních a soukromých telegrafů, určených veřejnému používání, smí používat každý podle předpisů telegrafních a telefonních.

(2) Poštovní a telegrafní správa jest oprávněna úplně nebo z části zastaviti neb omeziti provoz telegrafní za války nebo tehdy, nastanou-li uvnitř státu nebo na jeho hranicích události, ohrožující zvýšenou měrou celistvost nebo jednotnost státu, jeho demokraticko-republikánskou formu, ústavu nebo veřejný klid a pořádek, nebo z jiných důvodů veřejného zájmu. Jde-li o telegrafy železniční, může se tak státi jen po dohodě s ministerstvem železnic (státní správou železniční), a jde-li o telegrafy pro vodní službu, jen po dohodě s ministerstvem veřejných prací.

(3) Soukromé telegramy, fonogramy, nebo telefonní hovory, jejichž obsah směřuje proti bezpečnosti státu nebo jeho hospodářským zájmům nebo odporuje zákonům, veřejnému pořádku nebo mravnosti, jsou z dopravy vyloučeny.

§ 11.

(1) Poštovní a telegrafní správa nepřejímá zodpovědnosti za telegramy, jež jí byly svěřeny k dopravě, aniž za výkon telefonní služby a neposkytuje náhrady za škody, které vzniknou náhodami a skutky v telegrafní nebo telefonní službě.

(2) Poplatky se vracejí pouze v případech, jež jsou vyznačeny v předpisech o používání telegrafů.

§ 12.

(1) Zdarma se dopravují pouze telegramy a hovory služební nebo telegramy a hovory, jimž ministerstvo pošt a telegrafů poskytl výhod telegramů a hovorů služebních.

(2) Jinak není osvobozen od telegrafních a telefonních poplatků nikdo.

§ 13.

(1) O stížnostech do používání telegrafů, do vyměření telegrafních nebo telefonních poplatků, jakož i o žádostech za jejich vrácení rozhodují poštovní, telegrafní a telefonní úřady, ředitelství pošt a telegrafů a ministerstvo pošt a telegrafů v předepsané instanční cestě.

(2) Příslušnost řádných soudů pro tyto stížnosti a žádosti jest vyloučena.

§ 14.

Telegrafní a telefonní poplatky se vymáhají nuceně správní exekucí; exekucním titulem jest úřední výkaz dlužných poplatků.

§ 15.

(1) Zaměstnanci telegrafní a telefonní služby, poštovní a telegrafní správa, jakož i koncesionáři podle § 3 tohoto zákona a jejich personál, jsou povinni zachovávat telegrafní a telefonní tajemství, a to nejen o obsahu přijatých telegramů (fonogramů) a zprostředkovaných hovorů, nýbrž i o jménech korespondujících stran, o číslech rozmlouvajících účastnických stanic, a vůbec nesmějí vyrazovat jakýchkoli údajů, týkajících se telegramů (fonogramů) a telefonních hovorů. Ustanovení tato neplatí, pokud jest zákony pod trestem stanovena všeobecná povinnost oznamovat určité trestné činy.

(2) Za války nebo tehdy, byla-li vyhlášena mimořádná opatření podle zákona ze dne 14. dubna 1920, č. 300 Sb. z. a n., může ministerstvo vnitřa naříditi censuru telegramů (fonogramů) a telefonních hovorů. V těchto případech, jakož i v případech, jinými zákony stanovených, jest poštovní a telegrafní správa zproštěna povinnosti k příslušným úřadům, zachovávat telegrafní a telefonní tajemství.

§ 16.

(1) Zaměstnanec telegrafní nebo poštovní služby, nebo jiná osoba, ve službě telegrafní použitá, byť i jen dočasně, jakož i koncesionáři podle § 3 tohoto zákona a jejich personál, kteří úmyslně změní obsah telegramů (fonogramů) nebo neoprávněně otevrou, zadrží, zničí telegram (fonogram), nebo neoprávněně jinému vyjeví obsah telegramu (fonogramu), telefonního hovoru nebo jakýkoliv údaj o nich, nebo dovolí vědomě jinému takové jednání,

nebo mu umožní vyslechnutí cizího telefonního hovoru, nebo při tom pomáhají, trestají se pro přečin vězením od 8 dnů do 6 měsíců, pokud čin není přísněji trestný podle jiných zákonných ustanovení.

(2) Zamýšlel-li vinník zjednatí tím sobě nebo jinému majetkový prospěch, trestá se tuhým vězením od 14 dnů do 6 měsíců, pokud čin není přísněji trestný podle jiných zákonných ustanovení.

§ 17.

(1) Kdo vědomě, nejsa k tomu oprávněn:

otevře dosud nedoručený telegram, určený jinému, nebo se ho zmocní, aby zvěděl jeho obsah, neb aby jej odevzdal jinému za stejným účelem,

zapojí se ať přímo nebo nepřímo do drátového telegrafu,

zachytí telegram (fonogram) nebo telefonní hovor, dopravený cestou bezdrátovou,

trestá se pro přečin vězením od 8 dnů do 3 měsíců.

(2) Uveřejní-li vinník zprávu, o níž nabyt takto vědomosti, neb užil-li ji na škodu jiného, neb aby sobě nebo jinému zjednal majetkový prospěch, trestá se pro přečin tuhým vězením od 14 dnů do 6 měsíců, pokud čin není přísněji trestný podle jiných zákonných ustanovení.

(3) Kdo se zapojí neoprávněně za války nebo tehdy, nastanou-li uvnitř státu nebo na jeho hranicích události, ohrožující zvýšenou měrou celistvost nebo jednotnost státu, jeho demokraticko-republikánskou formu, ústavu nebo veřejný klid a pořádek, ať přímo ať nepřímo do drátového telegrafu, potrestá se pro zločin žalářem od 1 roku do 5 let.

(4) Trestní řízení pro přečin podle odstavce 1. až 2. lze zavésti toliko k návrhu poštovní a telegrafní správy nebo na žádost poškozeného.

§ 18.

(1) Kdo zřídí nebo provozuje telegrafy bez povolení ministerstva pošt a telegrafů (s výjimkami uvedenými v § 3, odst. 3., a v §§ 7 až 9), trestá se pro přečin tuhým vězením od 6 měsíců do 1 roku.

(2) Dopustí-li se však činu za války nebo tehdy, nastanou-li uvnitř státu nebo na jeho hranicích události, ohrožující zvýšenou měrou celistvost nebo jednotnost státu, jeho demo-

kraticko-republikánskou formu, ústavu nebo veřejný klid a pořádek, potrestá se pro zločin žalářem od 1 do 5 let.

(3) Telegrafní zařízení propadají ve prospěch státu.

(4) Do té doby, než budou zákonem upraveny podmínky a náležitosti výroby, prodeje, přechovávání a dovozu z ciziny radiotelegrafních zařízení, jest trestný podle ustanovení odstavce 1. až 3. i ten, kdo bez státního povolení vyrábí, prodává, přechovává nebo z ciziny dopravuje taková zařízení.

§ 19.

(1) Pokus přečinů jest trestný.

(2) Souditi trestné činy proti tomuto zákonu přísluší sborovým soudům své stolice.

§ 20.

(1) Za čin, trestný podle tohoto zákona, může soud vedle trestu na svobodě uznati také na trest peněžitý. Tento trest je vymeziti za přečin od 200 Kč do 50.000 Kč a za zločin od 1000 Kč do 500.000 Kč. Na tento trest je uznati, byl-li čin spáchán ze zjištěnosti.

(2) Doba náhradního trestu za nedobytný trest peněžitý stanovena budiž podle zavinění. Náhradní trest budiž vyměřen stejným druhem trestu jako trest hlavní, nepřesahujž dohromady s hlavním trestem meze zákonné sazby a nebudiž delší jednoho roku.

(3) Peněžité tresty, uložené podle tohoto zákona, připadají státu.

§ 21.

(1) Za války nebo tehdy, nastanou-li uvnitř státu nebo na jeho hranicích události, ohrožující zvýšenou měrou celistvost nebo jednotnost státu, jeho demokraticko-republikánskou formu, ústavu nebo veřejný klid a pořádek, mohou soukromé telegrafy býti dožadovány státem za náhradu.

(2) Podrobnosti upravuje nařízení.

§ 22.

Tímto zákonem se zrušují: kabinetní list z 16. ledna 1847, dekret dvorské kanceláře z 25. ledna 1847, č. 2581, zák. čl. XXXI z r. 1888, § 327, pokud se vztahuje na telegramy a § 201 zák. čl. V z r. 1878, jakož i veškerá zákonná i jiná ustanovení, dosud platná na území Československé republiky, jež odporují tomuto zákonu.

§ 23.

(1) Zákon tento jest účinný ode dne vyhlášení.

(2) Provedou jej ministři pošt a telegrafů, vnitra, národní obrany, průmyslu, obchodu a živností, spravedlnosti, veřejných prací a železnic.

T. G. Masaryk v. r.

Malypetr v. r.

Srba v. r.

Novák v. r.

Udržal v. r.

Dr. Dolanský v. r.

Tučný v. r.,

též za ministra Stříbrného.